23.06.2018 г. / 01:30:13

Родолюбие

Апостолите на сатана

В справедливата освободителна борба на нашия православен народ изведнъж се появяват нови, добре организирани, обучени и ръководени от чужбина личности, които уж се водят православни и пеят в църквите, а захвърлят расото, използват някакви странни знаци и пароли, снимат се с черепи и изискват някакви още по-странни ритуали на клетви пред тези черепи или пред зачеркната с оръдия за убиване Библия.

Септември 1875 г. Христо Ботев, Никола Славков и Иван Драсов в Букурещ

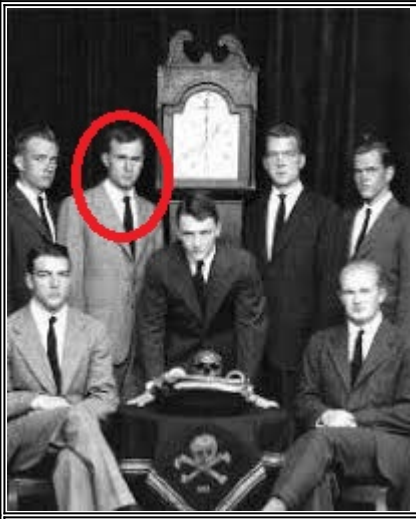

Това, което се вижда на масата само говори за себе си:

Подобни запечатани моменти можем да видим и в други части на света:

Очертания младеж е Прескот Буш - дядото на Д. Буш. Той е бил един от най-големите трафиканти на опиум в САЩ и основен спонсор на Хитлер. Масонското общество е "Череп и кости".

Относно други масонски символики можем да се вгледаме в официалните знаци на ВМРО:

Черепите, костите и червено черния цвят се ползва и от други движения, организации и крупни финансови институции:

Waffen
SS
SS
Totenkopf

SOCIETE
GENERALE

У П А

Споменахме вече за замяната на вярата в Спасителя с култ към герои и вождове АНТИХРИСТИ (предтечи на самия идващия син на дявола). В тази връзка не сте ли се запитвали от къде идва традицията за отдаването на почит от целия народ при пускане на сирени в определени празници. Ето един цитат който изяснява този въпрос:

„1. Цар Навуходоносор направи златен истукан, висок шейсет лакти, широк шест лакти, и постави го на поле Деир, в областта Вавилонска;..

4. Тогава глашатай високо се провикна: "обажда ви се вам, народи, племена и езици:

5. щом чуете звук от тръба,.. паднете и се поклонете на златния истукан, който постави цар Навуходоносор;..

7. Затова, кога всички народи чуха звук от тръба,.. паднаха всички народи, племена и езици и се поклониха на златния истукан, който цар Навуходоносор бе поставил."

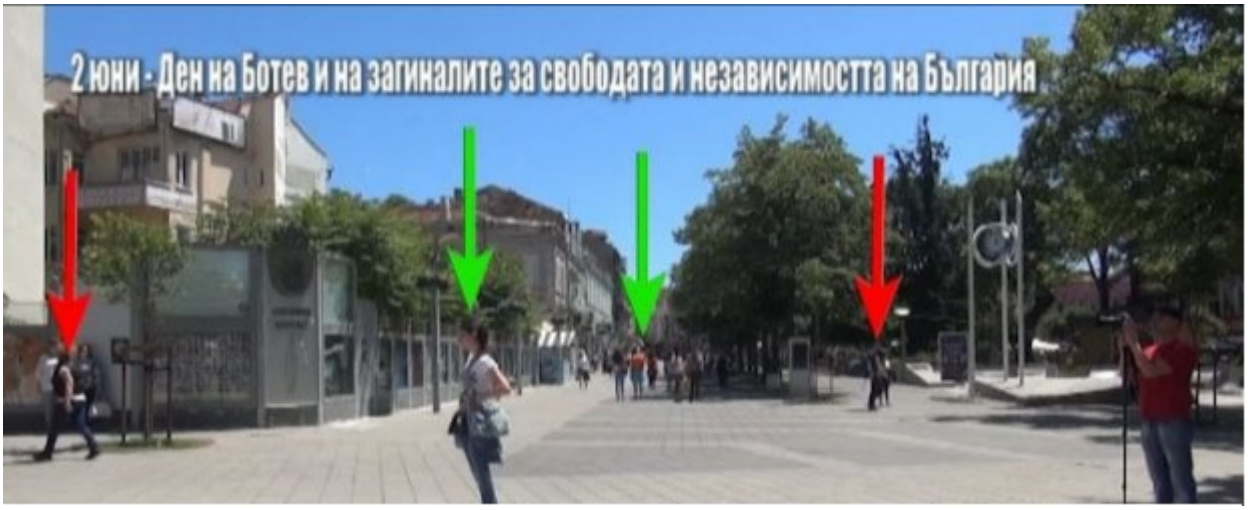
Даниил 3

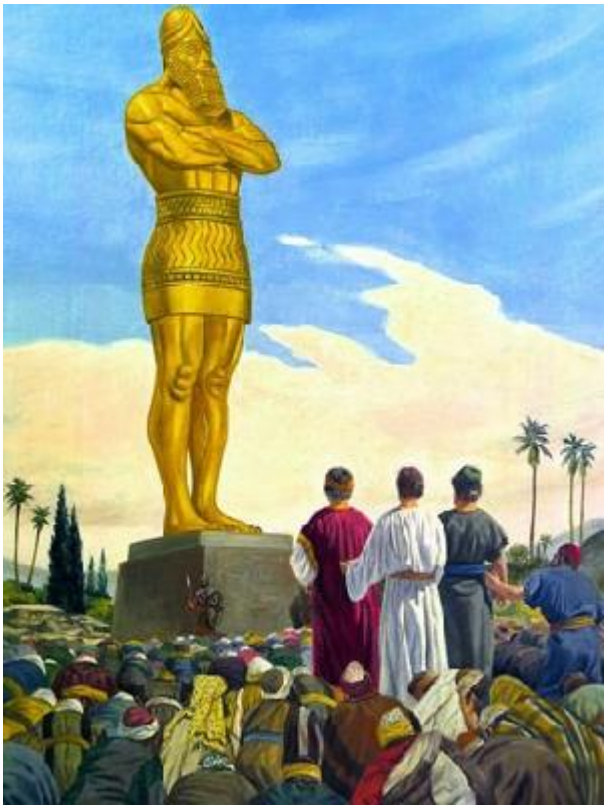

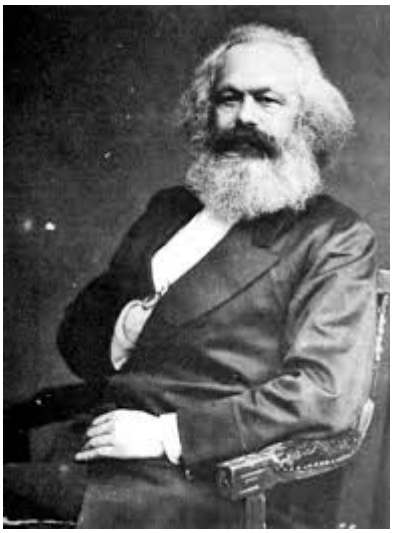

FIG. 34.

SIGN OF THE MASTER OF THE SECOND VEIL.

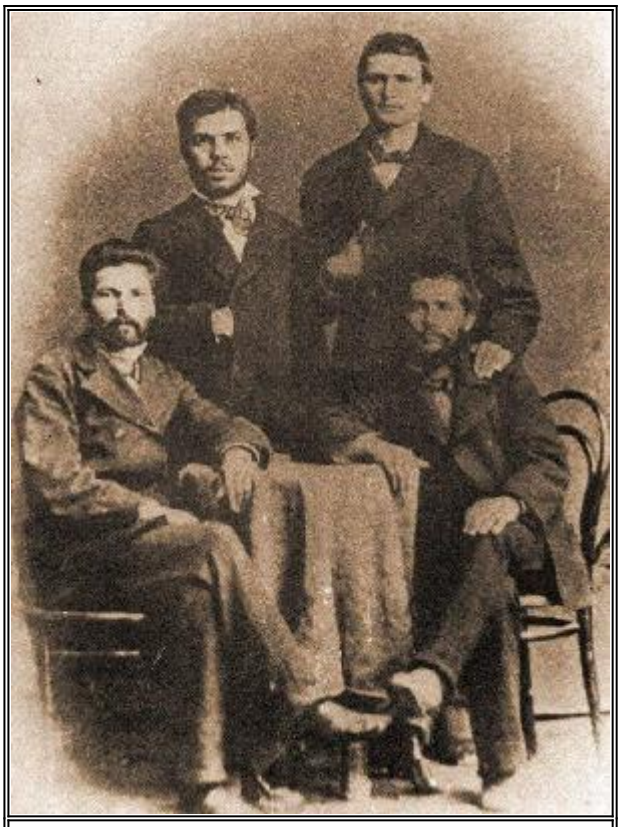
Знак Мастера Второй завесы

На по-горната снимка Никола Славков е поставил ръката си под ревера. Това е знак, наречен в масонството "скрита ръка" и се ползва от майсторите "зидари". Ето други негови "колеги" богоборци, спомогнали за унищожаване на националната интелигенция и аристокрация:

Ето и част от местните "майстори":

От ляво на дясно Никола Обретенов, Стефан Стамболов, Стоян Заимов, Захарий Стоянов

Дяволията на нашите революционери е ясно изразена в изпълнените с гордост и самолюбие сатанински строфи, писани от техния "брат":

"О, мой боже, правий боже!

Не ти, що си в небесата,

а ти, що си в МЕНЕ...

Не ти, комуто се кланят

калугери и попове

и комуто свещи палят

ПРАВОСЛАВНИТЕ СКОТОВЕ"

"МОЯТА молитва" Хр. Ботев

Според сатаниста масон, всички православни български царе, патриарси, светии (дори и тези създали азбуката, на която е писал мерзостите си) и ЦЕЛОКУПНИЯ БЪЛГАРСКИ ХРИСТИЯНСКИ НАРОД, СА ЧИСТО И ПРОСТО СКОТОВЕ!

Ето защо този поет на дявола е издигнат в култ от неговите съвременни "братя".

Симпатиите им към урудливите чифутски утопиии, с които евреите богоубийци блъснаха народите в самоунищожение и най-вече КЪМ БЛЕНУВАНИЯ ОТ ЮДА И НЕГОВОТО ЮДОМАСОНСТВО "НОВ СВЕТОВЕН РЕД", ЛИЧАТ ЯСНО В СЛЕДНИТЕ РЕДОВЕ, ПРЕПИСВАНИ НА СЪЩИЯ БОГОБОРЕЦ И РАЗВРАТИТЕЛ НА БЪЛГАРИТЕ:

"Вярвам в единната обща сила на человеческий род на земното кълбо,.. И в единний комунистически ред на обществото,.. И в единното и неделимо отечество на сички хора и обща собственост върху сички имоти... Изповядвам единний светъл **КОМУНИЗЪМ** ,.. Чакам събуждането на народите и бъдащий комунистически строй на целия свят."

"Символ-верую на българската комуна" Хр. Ботев.

Ако има съмнения относно авторството на горното, то **следващите редове ясно доказват комунистическата същност на Ботев**:

Телеграма от Христо Ботев до Парижката комуна, 1871 "Париж

Комитет на Комуната

Братски и сърдечни поздрав от българската комуна.

Да живее Комуната!

Революционери емигранти

Ботйов, Попов

Източник

Христо Ботев, "Събрани съчинения в три тома", под. ред. на Николай Жечев, изд. "Български писател", София, 1976, код 15 9536172711 / 5506-23-77, т.3, с.202

„**Комунистите са мъченици**, защото не са важни средствата в борбата им за свобода, а идеята на тази борба.“ *Христо Ботев за Парижката комуна в памфлета „Смешен плач“, публикуван в бр. 2 на вестник „Дума на българските емигранти“.*

Подобни "глобални" и новаторски мисли излива и ДРУГАРЯ на Ботев , кумира на българите, ДЖИНГИБИТО (подобния на демон), Васил Кунчев:

„БРАТСТВО и съвършеното РАВЕНСТВО между ВСИЧКИ народности. Българи, ТУРЦИ, ЕВРЕИ и пр. ще бъдат равноправни във всяко отношение“ Нареда на Васил Левски

Унищожаването на нашите православни и национални устои е „узаконено“ от техните братя „зидари“ във вече „освободена“ България:

„Християните от неправославно изповедание и друговерците,.. а така също и чужденци, които постоянно или само временно живеят в България, ползват се със свобода на вероизповеданието си“ Конституция, приета от Учредителното събрание в Търново през 1879 г.

От такива писания на подобни народни "герои" тръгва разпада на българската духовност и народност за да достигне

отчайващото ниво, което виждаме днес навсякъде около нас.

Washington Monument
Google

Паметника на „апостола“, съграден от неговите „братя“ зидари представлява огромен окултен символ в центъра на столицата. Не случайно е избран обелиск и не е случайно разположението му в центъра на кръгово движение. Аналогията е с апотеози на повсеместната масонска символика, като вашингтонския монумент, а също и с обелиска във Ватикана. Този идол е възприет от египетските жреци на Хор и представлява фалосът на божеството, вписан в окръжност, символизираща женски орган. Сцената изобразява окултно заклинание, целящо неглижирането на духовността и хвърлянето на хората в бездната на първичните страсти на материята. Други сатанински символики по паметника на родния иудомасон, са рогати черепи налапали кръстове, около които се завихрят змии! Тяхната част от паметника е стъпила върху килнат православен кръст и върху образа на самия техен „апостол“, който гледа замислено и примирено към залязващото слънце!
13-метровият обелиск е охраняван от крилати змейове (или грифони) и е осветяван от лампи, стъпили на лапи с три пръста (като на влечуго).

Плеяда публицисти-общественици подготвяли и разоравали

тази отровна нива, като щедро сеели в нея драконовите зъби на чуждите идеологии, и от която съвсем скоро щели да дадат горчив плод модели на поведение и мислене, напълно непознати на българина. Те рисували уродливи, карикатурни образи на духовниците, предизвикващи погнуса и отвращение. Осмиването на всички християнски ценности, но особено на духовника – свещеник или монах – под една или друга форма – става неизменна тема в произведенията на нашите „възрожденци", а по-късно и класици, като започнем от Л. Каравелов, П. Р. Славейков, З. Стоянов, Хр. Ботев, и стигнем чак до Елин Пелин. В такава хранителна среда се развивали нашите млади бунтовници.

Разликата на революционерите масони със старите хайдути веднага проличава - те започват да изнудват и ограбват не турците, а сънародниците си. Другото нещо, което правят е да разделят народа, като настроят едни срещу други богатите и бедните българи. И третото, най-съществено е да подведат част от духовенството в ерес, като повлекат много наши сънародници в ада, където са техните невидими духовни водачи. Подобни на нашите личности, организации, ритуали и процеси не са нови. Те са се случвали на първо място при холандската и английската, а после френската и другите буржоазни революции, освободителни и граждански войни. Ще се случат и в Османската империя и в Русия, където по това време във висшите, средните и ниските етажи на властта вече е пълно със юдеи и техни духовни роби – гоите от ложите.

Принципът „убий с чужд нож" - в Талмуда съществува един важен принцип за водене на война с християнския свят. Той се състои в използването на вътрешните ресурси на дадена страна за водене на война със самата нея. Най-сигурният начин е чрез предизвикване на вътрешни противоречия и конфликти, които да доведат до пълен хаос и

самоунищожение. Във всяка страна се създават звена от млади революционери, верни до смърт на идеята за социална „промяна”, която може да бъде осъществена само чрез разрушаване на съществуващия от столетия обществен порядък, като за целта той бива изкаран като „закостенял”, „упадъчен”, „ретроградeн” и „спъващ прогреса”.

По тази схема е извършена революцията на Кромуел в Англия през 1645 г., във Франция от 1789 г., разделянето на Австрия през 1847 г. и т.н. Но предизвиканите граждански войни, екзекуции на монарсите (в Англия и Франция) и предизвиканите междусъседски войни (Австрия срещу Италия, Франция срещу Англия, Англия срещу Испания, Прусия срещу Франция, САЩ срещу Англия и т.н) се оказват недостатъчни, за да се промени геополитическата карта на Европа и света и най-вече европейците да бъдат принудени да се откажат от вярата в Бога и предаността към своя монарх. Необходима била широкомащабна и съгласувана акция по разпада на европейските християнски държави в дотогавашния им вид и създаването на атеистични режими-диктатури.

Най-активни на този първи етап били масонските ложи. **Те подготвят почвата за идването на революционерите, а те – на комунистите, комунистите пък на демократите, демократите – на атеистите, а те – на антихристите.** Мрежата от масонски ложи на Балканите обхваща последователно Гърция, Турция, Сърбия и Румъния. От тях България е последната заразена с бацила на революцията. В Турция, според турския историк Абдул Кадим Залум, на висши държавни постове по онова време действали свободните зидари Мустафа Рашид паша, Али паша, Фуад паша, Митхад паша и Талат паша, които били използувани от Англия за унищожаване на ислямските държави. Всъщност те не воювали конкретно срещу исляма, а просто целели създаването на атеистични държави с републиканска форма на

държавно управление. Самите масони в Османската империя са организирани в 11 английски, 7 шотландски, 2 ирландски, 1 полска, 2 испански, 5 немски, 15 италиански, 2 гръцки, 6 френски, 1 унгарска и прочее клонове към тях.

Например „неуловимостта“ и безопасността на българските революционери е осигурена от техния „брат“ Митхад паша - валия на Дунавския вилает. Той е човекът, който ще организира обучението на Н. Обретенов в „Робърт Колеж” в Цариград, издигането в пост на Иванчо Пенчович, назначаването на Стоил Попов за редактор на в. ”Дунав” и осигуряването на политически чадър над дейците на БРЦК в България.

В масонската организация ключово място заемат вербовчиците. Това са хората, които имат за задача да привличат млади и неопитни, но будни момчета, като стават техни духовни наставници и ментори и постепенно ги въвличат в тайните на организацията. Такива са **самият Митхад паша**, д-р Странски, Иван Ведър, Г. С. Раковски, Т. Райнов, Ив. Касабов, Стоил Попов и др.

Малко известна снимка на Васил Иванов и Георги Странски от архива на д-р Странски. На нея се вижда, че са още деца.

Основен контингент на тяхната пропаганда са момчета, напуснали своя бащин дом на по 15-16 години, често пъти без бащи, повечето от които стават хъшове. Това е особено важен елемент в дейността на агентите, тъй като те неусетно заместват липсващото семейство на тези деца. Такъв е случаят с В. Левски (16-18-годишен), Хр. Ботев (15-годишен), Г. Бенковски (15-16-годишен), Н. Обретенов (15-годишен), самият Г. С. Раковски (15-годишен) – когато се среща с Мацини в Марсилия е едва на 21 години, Ив. Касабов (само на 14 години!), З. Стоянов (15-16-годишен), Ангел Кънчев (16-годишен), Ст. Стамболов и много други, напуснали по различни причини бащиния дом. Всички те без изключение са „прихванати” от масонската агентура в чужбина, когато са далеч от роден дом и семейна среда, едва на по 15-17 години. Веднъж вербувани те заминават за новите си назначения. Първата спирка е Белград, в легията на Раковски.

Там намираме през 1862 г. младия Левски заедно с друг бъдещ духовник – Васил Друмев. Тук е и бъдещият му верен съратник поп Кръстьо от Ловеч – уредник във в. ”Дунавски лебед”. Трима духовници и тримата легионери!

От Белград на „Дякона” му заръчват да се прехвърли в Румъния, където ще му обяснят как да изгражда революционни мрежи. В Букурещ „горните” чакат инструкции от още „по-горните”, които се намират в този момент в Лондон. Всички очакват завръщането на българската делегация начело с Ив. Касабов, Р. Гръблев, М. Балабанов. А мисията на тримата е особено важна и с толкоз много препоръки, което също не е случайно, защото им предстои среща с един от най-големите ултрареволюционери на Европа, така наречения „Черен папа” или Джузепе Мацини. Препоръките са написани от Л. Каравелов до Херцен, от Херцен до крайния анархист Бакунин и от Бакунин до самия Мацини. **На тази среща се уточняват всички оперативни задачи и планове, които стоят пред ложите в цяла Европа, на които съвсем скоро им предстои обединение в обща световна мега структура, оглавявана от най-видния по онова време окултист, сатанист, масон и основател на Ку-Клукс-Клан – генерал Албърт Пайк.** Раздадени и уточнени са кодове и шифри за конспирация, начини на финансиране, общи инструкции за координация по държави и т.н.

В самия край на годината – на 30 декември 1869 г., предстои и важно заседание на което са изпратени представителите на Мацини – господата Линденберг и Бидискини, и на което предстои да се обсъди подготовката за въстание и в България.

През 1870 г. от Лондон вече са се върнали вестоносците и разпалено обясняват новите директиви на „Черния папа”. Разменят се кодове, връзки с другите ложи в Османската

империя, усвоява се новата терминология. От този момент нататък всички революционери ще носят името „апостоли”. Така нарича сам себе си Мацини, така ще се наричат и неговите сътрудници в отделните държави – мисионерите на революцията. Ключовите думи в техния речник са „свобода”, „равенство”, „братство”, ”демократска република”, „ново зидание” и др.

Републиканската идея е подета в новите времена от юдомасоните, защото тя отрича православната държава с миропомазания самовластен монарх, води народите към революции и избиване на националната си аристокрация и интелигенция и предоставянето на властта в ръцете на „братята“, които въвеждат партийната партизанщина, разделението и анархията над които невидимо властва задграничния синедрион.

Чрез революциите от XVIII-XX век било извършено най-масовото богоотричане в по-новата световна история, което било своеобразен противовес на масовото покръстване на християнските народи на Европа през IV-V и IX-X век. Цар, държава, семейство, училище и Църква се превърнали в най-омразните неща за всеки революционер, а днес и за много българи.

Това е „евангелието” – „благовестието”, което тези лъжеапостоли ще проповядват. Ще кълнат и заклеват съмишленици върху Светата Библия с кръстосани револвер и кама – новите символи на новото време – времето на революциите и анархията. Въоръжен с тях и с много листовки, емисарят на демократската свобода Васил Лъвский, започва да изгражда своята мрежа и да влиза нощем в хорските къщи. Всеки, който се противи, го чака възмездие. Лозунгът на баварските илюминати „свобода или смърт” се разбира буквално – или ни давате свобода на действие или ви чака

смърт! След време друг един негов последовател и идеен съмишленик (Гоце Делчев) ще заяви: „**Не сме роби вече на турската държава, а на европейските сили!**“ В новия устав е записано още: „… с една обща революция да се направи коренно преобразование на сегашната държавна деспотско-тиранска система и да се замени с демократска република”. (Из „Нареда на работниците за освобождението на българския народ”.).

В писмо-дописка до Каравелов в Букурещ, писана преди 28 януари 1871 г. пък се казва: „Г. редакторе на в. “Свобода”, бай Каравелов, … Ние, българите, бяхме честити чак отсега да се сдобием с вестник пълно свободен,.. Време е с един труд да спечелим онова, което търсили са и търсят братята французи, т. е. млада Франция, млада Русия и пр.”. Тук се визират директно масонските ложи „Млада Франция”, „Млада Русия”.

А Левски ще напомня и в други свои писма: „и гледайте да работите по-скоро, защото усилва своята дейност и комитета „Млада Турция”. И още: „ще съсипем гнилата и страхлива държава, та да съзидаме друга … по новото зидане.”

„Наредата” е новият Типик на новия „апостол на свободата”. Много от разпоредбите и са стряскащи, но впечатлява особено една от тях: „ако някой презре и отхвърли предначертаната държавна система ”демократска република” и състави партии за деспотско-тиранска и конституционна система, то такива ще се считат за неприятели на отечеството ни и ще се наказват със смърт”. Какво означава това? Ами просто, че ако някой не е съгласен бъдещата форма на държавно управление да е република, ще бъде екзекутиран.

Действията по „Наредата” на **АПОСТОЛИТЕ НА**

САТАНА не закъсняват. Първото убийство е знаково! То е на дякон Паисий от Ловеч, екзекутиран от тайната полиция на Левски по подозрение, че **може би** говори против революционерите! След това първо убийство Левски ще напише на Каравелов в едно писмо от август 1872 г.: „Тайната полиция стори сефтето да убива. От днес нататък ще бъде евтино”. Това е предупреждение и към самия Каравелов, но и една цинична констатация. **Тя бележи печалното начало на политическите убийства в България. Започва нашия национален канибализъм, който ЩЕ БЪДЕ УМЕЛО РЪКОВОДЕН ОТ ЗАДГРАНИЧНИТЕ „БРАТЯ“ и в следващите петдесетина години ще вземе хиляди и хиляди жертви.**

При подготовката на революциите от края на XIX в., за първи път в масонството се налага образът на „духовника”-революционер. Изразител на тази идея станал Мацини. Мистика и светско поведение били смесени в една обсебваща и покоряваща съзнанието на младите хора сплав. Този модел е наложен от самия Албърт Пайк. Чрез едно свое „Окръжно” известие той се разпорежда да бъдат привличани по-често към ложите свещеници, понеже увличали хората и те им се доверявали най-лесно.

Нашите революционни комитети копират гръцките етерии – въстанически тайни общества, които са анатемосани от православната Църква, като масонски. Един от нашите революционери „духовници“ – Иларион Макариополски, произлиза от подобно общество, наречено „андроско“ и образувано от философа еретик Теофил Каирис, който е бил яростен отрицател на християнството. Иларион с неговите „братя“ в крайна сметка успяват да осъществят основната си задача, поставена им от ложата „майка“, като правят разкол в православната ни Църква. Разбира се „Обединената Велика Ложа на Англия“ ги подпомага активно чрез английската

дипломация и чрез англиканската църква, чиито духовен водач е самият английския монарх.

Признаците на разрушителните етно – еретически български идеи се появяват за първи път официално на Патриаршеското събрание в Константинопол (1858-1860 г.). В свое послание към събранието част от нашите сънародници предявяват изисквания, които открито влизат в противоречие с каноните на Светата Църква. **Те искали да се избират Архиереите в българските епархии на неканоничен (ДЕМОКРАТИЧНО - РЕПУБЛИКАНСКИ) принцип чрез гласоподаване на светските и духовни първенци. Вселенските събори са определили, че това става само с епископско гласоподаване. Българите ПЪРВИ в историята на православието са дръзнали да въведат от светския живот в Църквата новото начало на националните различия – филетизма, начало, КОЕТО Е ПРОТИВНО НА ЕВАНГЕЛИЕТО И НА ЦЪРКОВНИТЕ КАНОНИ.**

И така, последното молитвено общение между Патриаршията и част от българите, възприели отровните еретически западни идеи е при опелото на големия родолюбец княз Богориди на 1 август 1859 г. С неговата смърт се премахва и последната пречка пред разколниците. Следва и първият официален акт на отстъпление: - на 3 април 1860 г. по време на Великденската тържествена литургия Иларион Макариополски престава да споменава каноничния Всесветейши Константинополски Патриарх Кирил VII. Без срам и в нарушение на клетвите които е дал пред Светата Христова Църква, МАСОНА Иларион казва само „всякое епископство православное“, точно като някакъв самозван Архиепископ на всички българи. На другия ден и в последствие той с еретическата си уста продължава да разглася пагубната проповед на **духовно и нравствено въстание (РЕВОЛЮЦИЯ)**. Вестник „България“, който

забележете - активно работи за уния с католиците, представя Иларион като жертва на бунт в църквата. Именно униатската, прозападна партия на Драган Цанков успява да внуши, че всяко споразумение с Патриаршията е гибелно за българското движение.

На 2 март българите анатемосват гръцките Епископи и Всесветейшия Патриарх Йоаким II, нещо безпрецедентно в историята на Православната Църква, напомнящо за Лютер и най – острите сблъсквания по време на Реформацията. Разколниците вземат и друго още по – зашеметяващо решение – да основат **нечувана до тогава в историята на православието своя българска народна филетистка църква**, която признава само основателя на Църквата Иисус Христос и е непринадлежаща към никое друго вероизповедание. Явна е приликата с протестантизма.

Учредената по протестантски модел, самообявила се българска „екзархия“ е акуратно легализирана от другия голям враг на Православието и верен приятел на Англия – безбожния падишах. Той издава специален ферман с който признава националната секта на „братята“. Еретическото сборище е анатемосано от православните Църкви по света. На 15 май Синодът на Константинополския Патриарх низвергва самопровъзгласения „Екзарх“ Антим, а отлъчения вече Иларион бива предаден на вечна анатема.

През август 1872 г. в Константинополския Патриаршески храм „Свети великомъченик Георги“ се свиква Свят Велик Всеправославен Събор на който присъстват представители на Константинополския Патриархат, Александрийския Патриарх Софроний IV, Антиохийския Патриарх Иеротей, Йерусалимския Патриарх Кирилл II и Кипърския Архиепископ Софроний.

Ето и решението на Събора: „.. ДА СЕ ОСЪДИ СЪГЛАСНО С БОЖЕСТВЕНИТЕ И СВЕЩЕНИ ПРАВИЛА НА НАШАТА СВЕТА ПРАВОСЛАВНА СЪБОРНА ЦЪРКВА ОНОВА, КОЕТО ЗА ПЪРВИ ПЪТ СЕ ЧУВА В ХРИСТОВАТА ЦЪРКВА, И Е СЪВСЕМ СТРАННО, ТОЕСТ ВЪВЕЖДАНЕТО НА НАРОДОПЛЕМЕННАТА РАЗЛИКА ОТ НЕЧЕСТИВИ И НИЗВЕРГНАТИ АРХИЕРЕИ, ПОКРОВИТЕЛИ И ПРЕДВОДИТЕЛИ НА БЪЛГАРСКАТА БУНА, И КОЕТО КАТО РАЗКОЛ НИЕ ПРЕДАВАМЕ НА ВЕЧНА АНАТЕМА. ВПРОЧЕМ И НИЗВЕРГНАТИТЕ И ОТЛЪЧЕНИ БИВШИ ЕДНО ВРЕМЕ АРХИЕРЕИ, ЗАЕДНО С ОНЕЗИ ОТ БЪЛГАРИТЕ БИЛО ЕДНО ЛИЦЕ, БИЛО ГРАДОВЕ, ИЛИ СЕЛА, КОИТО СЛЕДВАТ СЛЕД ТАЗИ ЕРЕС НА ПЛЕМЕННОСТ, НИЕ ТАКИВА ГИ ПРОВЪЗГЛАСЯВАМЕ КАТО ОТЦЕПЕНИ ОТ ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА, ТОЕСТ СХИЗМАТИЦИ ИЛИ КОЕТО Е ВСЕ ЕДНО РАЗКОЛНИЦИ“.

Какво се случва веднага след задълбочаването в ереста на голяма част от многострадалния ни народ

всички знаем. Лекомисленото отстъпничество на православните християни от единствената спасителна Истина (Йоан 14:6) вдига от тях охранителната Божия благодат (Лук. 24:49; Деян. 2:2-4; Дан. 12:7), развързва силата на дявола над тях (Откр. 20:3) и дава възможност на мрачните духове от преизподнята да изпълнят поднебесното пространство с присъствието си.

Българите стават играчка в ръцете на сатана и неговите демони и се превръщат в поредните кукли в техния световен театър. Започват предателства, арести и присъди, довели до едно преждевременно, неорганизирано, ограничено по територия и численост въстание (за разлика от добре организираните, масови и сплотени действия на осъществените преди това от православните сърби и гърци освободителни борби). След велия априлски бунт върху българите се изсипват нечувани масови кланета, изнасилвания, мъчения, погроми, грабежи, палежи, изселвания, арести и заточения. **Всички събития не са случайност, а са добре запланувaн акт на масово жертвоприношение пред олтара на злия масонски „бог“. Кланетата над българите се осъществяват през МЕСЕЦ МАЙ, ЗА ДА ОЗНАМЕНУВАТ С КЪРВАВ РИТУАЛ 100 ГОДИШНИНАТА ОТ СЪЗДАВАНЕТО НА ВИСШАТА МАСОНСКА ЛОЖА НА ИЛЮМИНАТИТЕ (МАЙ 1776 Г.). (Вижте още по темата ТУК)**

Един от главните действащи „братя“ в България – Стамболов, се оттегля в последния момент от борбата, заедно със целия си подопечен Търновки революционен окръг. Ето какво е записано в биографията му: „При вестта за преждевременното избухване на въстанието в Панагюрски окръг проявява колебание и забавя нареждането си за въстание в Търновско.“ Това не му пречи след освобождението, подарено ни от православна Русия, да влезе във властта, с

подкрепата на задграничните си господари. Изпълнявайки стриктно техните заповеди той докарва техния близък братовчед и негов „брат“ висш масон Фердинанд.

Фердинанд ще продължи усърдно планираното унищожаване на българите (За подробности вижте **ИСТИНАТА ЗА ФЕРДИНАНД - БЪЛГАРОУБИЕЦА).**

Вижте 2 - та част ТУК

Вижте целия материал ТУК

Източници:

„ГРЕКО-БОЛГАРСКІЙ ЦЕРКОВНЫЙ ВОПРОСЪ“ ИСТОРИЧЕСКОЕ ИЗСЛѢДОВАНІЕ В. ТЕПЛОВА. С. Петербург 1889 г.

ДѢ□НІ□ на СВЯТЫЙТЪ ВЕЛИКЫЙ СОБОРЪ совокупившыйся въ Константинополѣ ВЪ ПАТРІАРШЕСКЫЙТЪ ХРАМЪ СВЯТАГО СЛАВНАГО ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ГЕ□РГІА ПОБѢДОНОСЦА ЗА ЦЕРКОВНЫЙТЪ БЪЛГАРСКЫЙ ВОПРОСЪ Въ лѢто спасително 1872

Прѣзъ мѣсяцъ Августа и Септебріа. Тѵпографія Ѳаддея Дивитчіана. ЦАРИГРАДЪ

„Свята и чиста република”. Писма и документи, съставители Ив. Унджиев, Н. Кондарев, 1971 г., Наука и Изкуство, сс. 120-126. (Виж също на с. 127 писмото до Д. Хр. Попов от 27 август 1871 г.)

„Молитва за блудните синове на България“ Д. Димитров

Ив. Унджиев. „Васил Левски. Биография”, Изд. „Наука и изкуство”, 1980 г., с. 138 (виж също сс. 136 и 137).

Дописка до в. „Свобода”, публикувана на 13 февр. 1871 г.; цит. по „Свята и чиста република”, Писма и документи, съставители Ив. Унджиев, Н. Кондарев, 1971 г., „Наука и изкуство”, стр. 35.

Христо Ботев, "Събрани съчинения в три тома", под. ред. на Николай Жечев, изд. "Български писател", София, 1976

Захари Стоянов, Съчинения, Том втори, Биографии. Четите в България, Васил Левски (дяконът), Черти от живота му, сс. 58 и 61.

„Интимните причини за погромите на България” писана по мемоари на ген. Сава Савов (съхраняват се в Централния държавен архив в личния фонд на Димо Казасов (№ 780 к)).

Георги Марков. "Покушения, насилие и политика в България 1878 – 1947". София, Военно издателство, 2003. с. 292 – 295.

Георги Войнов „Геноцидът и Холокостът над българите“ ст. 272.

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

---

buditeli.info © 2017